

Leiders? Vaders!

Gek dat we het zo veel over leiderschap hebben en zo weinig over vaderschap. Bij Jezus is dat heel anders. Jezus zei niet veel meer over leiderschap dan: 'Laat je geen leiders noemen.' Hij zei: 'Als je Mij gezien hebt, heb je de Vader gezien.' Hij zei niet: 'Als je Mij gezien hebt, heb je de leider gezien.'

Zolang de kerk niet verbonden is met het hart van de Vader en dat vaderschap uitdraagt, zal het niks worden met leiderschap in de kerk. Natuurlijk hebben kerken structuur en organisatie nodig en zal er het een en ander geleid moeten worden. Maar als daarin niet vaderschap de boventoon voert, blijft leiderschap een vaardigheid die je aan kunt leren om een agenda te bepalen en doelen te bereiken, in plaats van een gesteldheid om mensen te dienen. Het zal misschien een moment succesvol zijn, maar het zal geen dynamiek creëren waarin nieuw leven kan ontstaan en veiligheid om op te groeien, en het gaat niet generaties lang mee.

Er is in onze maatschappij complete verwarring over wat vaderschap inhoudt. Daarom zie je in bijna geen enkel leiderschapsmodel een verbinding met vaderschap. Maar in de Bijbel is vaderschap het uitgangspunt van elk leiderschap. Het is de Geest van de Vader die in ons hart wordt uitgestort, niet de geest van de leider. Vaders dragen hun kinderen aan hun hart. Dat zou de cultuur van de kerk moeten bepalen. Als Paulus instructies geeft wie je als oudsten in de gemeente aan moet stellen, somt hij de kwaliteiten op van een vader, de pater familias. Over zichzelf zegt hij dat hij als een vader (en een moeder) voor de gemeente was.

Sommige leiders doen er een leven lang over om Gods Vaderhart te leren kennen, of komen er nooit bij in de buurt. Andere leiders kennen Gods Vaderhart al op jonge leeftijd. Jezus was twaalf toen Hij ernaar op zoek ging. Hij is ons rolmodel.

Willem de Vink